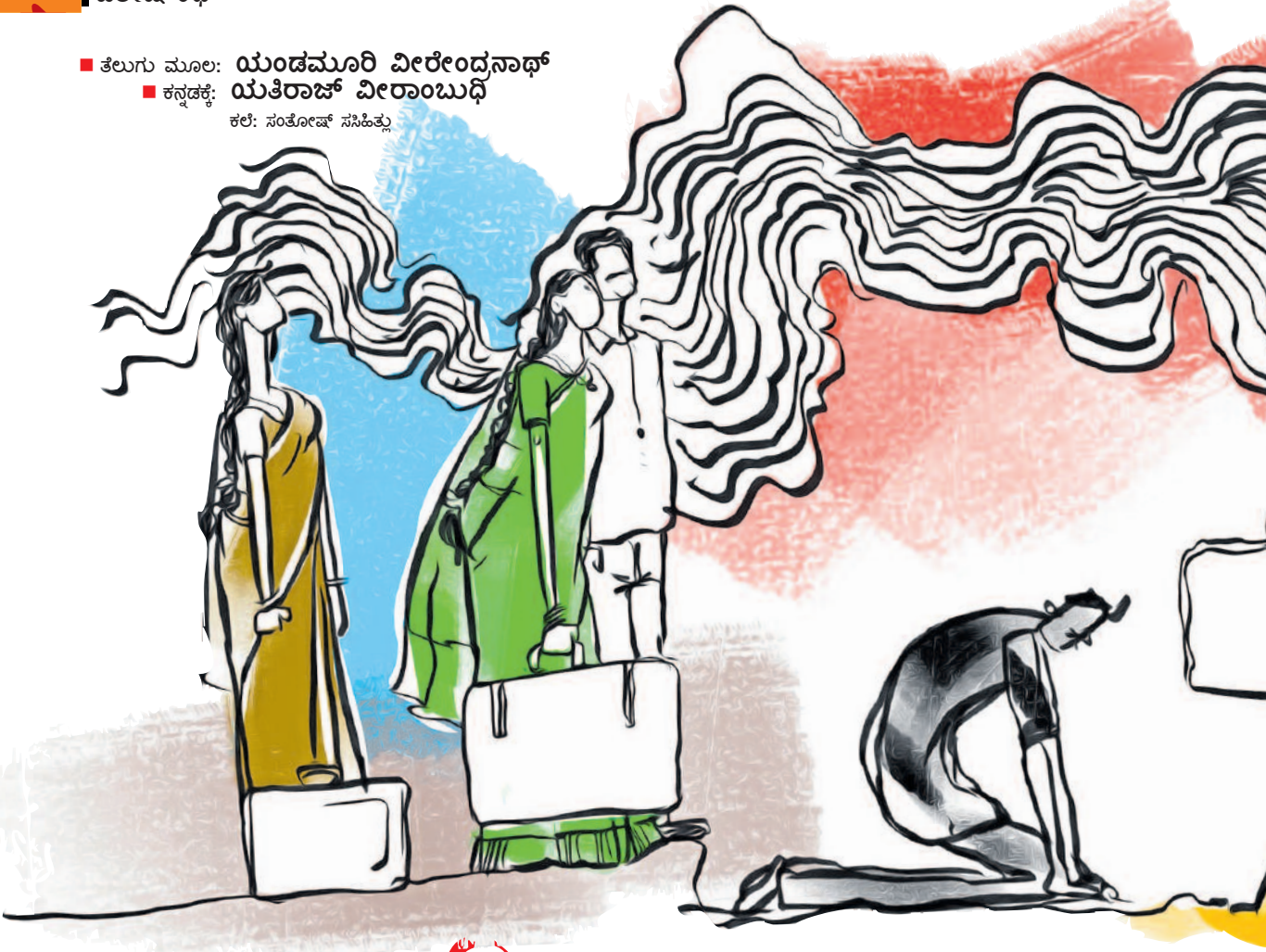

■ ತೆಲುಗು ಮೂಲ: ಯಂಡಮೂರಿ ವೀರೇಂದ್ರನಾಥ್
 ■ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಯತಿರಾಜ್ ವೀರಾಂಬುಧಿ
 ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಮೂರನೆಯ ಕ್ರಯೋಗಿ

ಬನ್ನ ಹೆಸರು ಯಸ್. ಭಾರತಿ. ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದು ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಯಾಣ. ಹೌದು ನಿಜ. ನನ್ನ ಐವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಕೇವಲ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾತ್ರವೇ! ಮೊದಲ ಪ್ರಯಾಣ, ನಮ್ಮೂರಿನಿಂದ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ.

***

ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶ. ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯರು. ಜೀವನ ಹೇಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಬೇಕೆಂಬ ಕಾತರವು ನನಗೆ ಮೊಂಡು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬಸ್ಸಿಳಿದು ರಿಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋದೆ. ವಾಚ್‌ಮನ್ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ನಾನಪಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬಂದೊಡನೆ ಜಾಯಿನಿಂಗ್

ರಿಪೋರ್ಟ್ ನೀಡಿದೆ.

ಆತ ನನ್ನನ್ನು ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಶಿವರಾಂ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಕೆಲಸ ಕಲಿಸಿದರು. ಶಿವರಾಂರವರು ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರು. ಕೊಂಚ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು.

‘ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಲೇಡಿಸ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ತರಹದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದೆಯಾ ಸರ್?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ಆತ ನಕ್ಕು, ‘ಇದು ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿ ಕಣಮಾ, ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹವು ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ‘ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಭಾಗ ಇದೆ. ನಿನಗೆ ಅಜ್ಜಂತರ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಂದು ನೋಡು’ ಎಂದರು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಬಹಳ

ದೊಡ್ಡ ಮನೆ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಭವಾನಿಯವರನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡೆ. ಥೇಟ್ ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದರು. ಆ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದೊಡನೆ ‘ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೇನು...! ‘ಅತ್ತೇ’ ಎಂದು ಕರೆಯಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ‘ಆಂಟಿ’ ಎನ್ನುವಳೇ ಹೊರತು, ಆಪ್ತಾಯವಾಗಿ ‘ಅತ್ತೇ’ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು.

‘ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಅತ್ತೇ’ ಎಂದೆ ನಗುತ್ತಾ.

ಹೆಸರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಇದ್ದೆ ಎಂಬ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಶೀಘ್ರವೇ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಪ್ರೀತಿ, ಆಪ್ತಾಯತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದವು. ಶಿವರಾಂರವರಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ.